

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 233/2017-12

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 4. apríla 2017 v senáte zloženom z predsedu Ladislava Orosza, zo sudkyne Ľudmily Gajdošíkovej (sudkyňa spravodajkyňa) a sudcu Lajosa Mészárosa predbežne prerokoval sťažnosť [REDACTED], zastúpeného advokátkou JUDr. Ing. Marcelou Martinkovičovou, Okružná 36, Poprad, ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Poprad v konaní vedenom pod sp. zn. 16 C 33/2004, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDACTED] o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 8. marca 2017 doručená sťažnosť [REDACTED] (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátkou JUDr. Ing. Marcelou Martinkovičovou, Okružná 36, Poprad, ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie

veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Poprad (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 16 C 33/2004.

Sťažovateľ v sťažnosti okrem iného uvádza:

„Sťažovateľ bol v procesnom postavení žalobcu v 4. rade účastníkom súdnych konaní vedených Okresným súdom Poprad pod č. k. 16 C 33/2004, Krajským súdom v Prešove pod č. k. 16 Co 76/2010 a pod č. k. 16 Co 26/2016. Sťažovateľ je synom žalobkyne v 1. rade, ktorá dňa 25. 03. 2016 zomrela.“

Sťažovateľ ďalej uvádza:

„Na základe výmeru vydaného Poverenictvom pôdohospodárstva a pozemkovej reformy podľa § 1 ods. 1 nariadenia číslo 104/1946 Zb. SNR o vlastníctve pôdy z 27. decembra 1948 (ďalej len výmer PPPR) nadobudli neb. rodičia žalobkyne v 1. rade [redacted] a [redacted] nehnuteľnosti v k. ú. [redacted] zapísané na [redacted] parc. č. [redacted] o výmere 2 316 m², druh pozemku trvalé trávnaté porasty. Žalobkyňa v 1. rade po ukončení dedičského konania po svojich rodičoch dodatočne zistila, že tieto nehnuteľnosti neboli do dedičského konania poňaté. Až do svojej smrti boli jej rodičia vlastníkmi týchto nehnuteľností, tieto nehnuteľnosti obrábali, starali sa o pôdu, pracovali na nich a to až do doby, kým boli pozemky včlenené do honov JRD bez náhrady. Taktiež boli zahrnutí v konečnom podielovom pláne ako prídelcovia pozemkov v tomto pláne uvedení a medzi inými aj k pozemku parc. č. 2729 lúky o výmere 2316 m². K zániku vlastníckeho práva rodičov žalobkyne v 1. rade nikdy nedošlo, pretože k odňatiu prídelu orgánom štátu zákonným spôsobom nedošlo a ani prídelcovia sa platne prídelu nevzdali.

Žalobkyňa v 1. rade si dňa 26. 01. 2004 uplatnila nárok na navrátenie vlastníctva v zmysle zákona č. 503/2003 Z. z., ku ktorému priložila všetky zákonom požadované listiny...

Okresný súd Poprad vydal dňa 22. 02. 2010 rozsudok pod č. k. 16 C 33/2004-159, ktorým návrh zamietol a súčasne súd zaviazal žalobcu v 1. rade na náhradu trov konania voči žalovanej...

Proti vyššie uvedenému rozsudku podala žalobkyňa v 1. rade dňa 20. 04. 2010 odvolanie...

Krajský súd v Prešove ako odvolací súd uznesením zo dňa 09. 08. 2010, č. k. 16 Co 76/2010, rozsudok súdu prvého stupňa zo dňa 22. 02. 2010 zrušil a vrátil mu vec na ďalšie konanie...

Žalobkyňa v 1. rade podaním doručeným súdu 30. 10. 2010 žiadala súd, aby povolil vstup ďalších účastníkov do konania na strane žalobcov a zároveň preukázala právne nástupníctvo a doručila súhlas so vstupom do konania ďalších navrhovaných účastníkov na strane žalobcov. Súd uznesením zo dňa 28. 11. 2014 nepripustil do konania vstup ďalších účastníkov na strane žalobcov, voči ktorému sa žalobkyňa v 1. rade odvolala. O odvolaní žalobkyne v 1. rade voči tomuto uzneseniu rozhodoval krajský súd, ktorý svojím uznesením zo dňa 14. 05. 2015 zmenil uznesenie súdu prvého stupňa tak, že pripustil vstup ďalších účastníkov do konania na strane žalobcu. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť 08. 06. 2015.

Po vykonanom dokazovaní vyniesol Okresný súd Poprad dňa 08. 12. 2015 rozsudok, č. k. 16 C 33/2004-366, ktorým určil, že do dedičstva po nebohom [REDAKOVANÉ] a nebohej [REDAKOVANÉ], rod. [REDAKOVANÉ] patria nehnuteľnosti – pozemky parc. č. [REDAKOVANÉ] o výmere 99 m², druh pozemku trvalý trávnatý porast a parc. č. [REDAKOVANÉ] o výmere 2 193 m², druh pozemku trvalý trávnatý porast, obidva zapísané na liste vlastníctva č. [REDAKOVANÉ] katastrálne územie [REDAKOVANÉ]. V časti, v ktorej sa žalobcovia domáhali určiť, že žalovaná nie je vlastníčkou nehnuteľností, žalobu zamietol a o trovách konania súd rozhodne do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Proti rozsudku Okresného súdu Poprad, č. k. 16 C 33/2004-366 zo dňa 08. 12. 2015 podala žalovaná prostredníctvom svojho právneho zástupcu dňa 25. 02. 2016 odvolanie. Uvedeným odvolaním žiadala žalovaná odvolací súd, aby predmetný rozsudok zmenil alt. v napadnutej časti zrušil a vec vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie v zmysle ust. § 221 ods. 1 písm. h) Občianskeho súdneho poriadku.

Krajský súd v Prešove ako odvolací súd uznesením zo dňa 28. 11. 2016, č. k. 16 Co 26/2016-402, rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o určení, že nehnuteľnosti patria do dedičstva po nebohom [REDAKOVANÉ] a nebohej [REDAKOVANÉ].

rod. ████████ potvrdil a žalobkyni priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %...

Zo skutočností uvedených v... tejto sťažnosti vyplýva, že od podania tohto návrhu na vydanie rozsudku t. j. odo dňa 03. 05. 2004 do právoplatnosti rozhodnutia, t. j. do 11. 01. 2017 uplynulo viac ako 12,5 roka a to aj napriek tomu, že ide o jednoduchý, právne a skutkovo nenáročný spor...

Rozsudok Okresného súdu Poprad sp. zn. 16 C/33/2004-366 zo dňa 08. 12. 2015 nadobudol právoplatnosť dňa 11. 01. 2017. Lehota na podanie ústavnej sťažnosti proti tomuto rozhodnutiu preto uplynie najskôr dňa 11. 03. 2017.“

Sťažovateľ na základe uvedeného navrhuje, aby ústavný súd prijal sťažnosť na ďalšie konanie a nálezom rozhodol takto:

„1. Základné právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Poprad v konaní vedenom pod č. k. 16 C/33/2004 porušené bolo.

2. Sťažovateľ v prípade vyslovenia porušenia jeho práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd žiada zároveň o priznanie primeraného zadosťučinenia vo výške 20 000,- EUR (slovom dvadsaťtisíc eur)...

3. Sťažovateľovi priznáva úhradu trov konania v sume 312,34 EUR, ktoré je Okresný súd Poprad povinný zaplatiť na účet advokátky JUDr. Ing. Marcele Martinkovičovej... do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú

Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každú sťažnosť predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti sťažovateľa ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní sťažnosti ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jej prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia ústavný súd môže odmietnuť aj sťažnosť, ktorá je zjavne neopodstatnená.

O zjavne neopodstatnený návrh ide predovšetkým vtedy, ak namietaným postupom orgánu verejnej moci nemohlo dôjsť k porušeniu toho základného práva, ktoré označil sťažovateľ, a to pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom tohto orgánu a základným právom, porušenie ktorého sa namietalo, ale aj vtedy, ak v konaní pred orgánom verejnej moci vznikne procesná situácia alebo procesný stav, ktorý vylučuje, aby tento orgán porušoval uvedené základné právo, pretože uvedená situácia alebo stav takú možnosť reálne nepripúšťajú (napr. III. ÚS 263/03, IV. ÚS 16/04, II. ÚS 1/05, III. ÚS 342/08).

Zjavná neopodstatnenosť sťažnosti namietajúcej porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy môže vyplývať aj z toho, že porušenie uvedeného práva sa namieta v takom konaní pred všeobecným súdom, v ktorom už označený všeobecný súd meritórne rozhodol pred podaním sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy (II. ÚS 184/06), a preto už k namietanému porušovaniu základného práva nečinnosťou tohto orgánu nemohlo dochádzať (m. m. II. ÚS 387/06).

Jednou zo základných pojmových náležitostí sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy je to, že musí smerovať proti aktuálnemu a trvajúcemu zásahu orgánov verejnej moci do základných práv sťažovateľa. Uvedený názor vychádza zo skutočnosti, že táto sťažnosť

zohráva aj významnú preventívnu funkciu, a to ako účinný prostriedok na to, aby sa predišlo zásahu do základných práv, a v prípade, že už k zásahu došlo, aby sa v porušovaní týchto základných práv ďalej nepokračovalo (napr. IV. ÚS 104/03, IV. ÚS 73/05).

Podľa konštantnej judikatúry ústavného súdu podstatou, účelom a cieľom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov je odstránenie stavu právnej neistoty. Ústavný súd preto poskytuje ochranu tomuto základnému právu len vtedy, ak bola na ústavnom súde uplatnená v čase, keď namietané porušovanie označeného práva ešte mohlo trvať (napr. I. ÚS 22/01, I. ÚS 77/02, I. ÚS 116/02). Ak v čase doručenia sťažnosti ústavnému súdu už nemôže dochádzať k namietanému porušovaniu označeného základného práva, ústavný súd sťažnosť odmietne ako zjavne neopodstatnenú (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde), pretože konanie o takej sťažnosti už nie je spôsobilé naplniť účel ochrany, ktorý ústavný súd poskytuje vo vzťahu k základnému právu na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy. Uvedený právny názor ústavného súdu je akceptovaný aj judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva (pozri Miroslav Mazurek proti Slovenskej republike, rozhodnutie o sťažnosti č. 16970/05 z 3. 3. 2009).

K namietanému porušeniu čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 16 C 33/2004

Ústavný súd konštatuje, že sťažovateľ v sťažnosti namieta postup okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 16 C 33/2004, v ktorom podľa neho okresný súd porušil jeho základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Zo samotnej sťažnosti sťažovateľa, ako aj zo zistenia ústavného súdu vyplýva, že okresný súd rozsudkom č. k. 16 C 33/2004-366 z 8. decembra 2015 rozhodol v právnej veci sťažovateľa (navrhovateľa vo 4. rade), t. j. v konaní o určenie vlastníckeho práva s príslušenstvom tak, že určil, ktoré nehnuteľnosti (pozemky) patria do dedičstva po nebohom [REDAKOVANÉ] a nebohej [REDAKOVANÉ], rod. [REDAKOVANÉ] a v časti, v ktorej sa žalobcovia domáhali určiť, že odporkyňa nie je vlastníčkou nehnuteľností, žalobu zamietol.

Žalovaná podala odvolanie proti označenému rozsudku, o ktorom rozhodol Krajský súd v Prešove rozsudkom č. k. 16 Co 26/2016-402 z 28. novembra 2016 tak, že potvrdil rozsudok okresného súdu vo výroku, že nehnuteľnosti patria do dedičstva po nebohom [REDAKOVANÉ] a nebohej [REDAKOVANÉ], rod. [REDAKOVANÉ]. Označený rozsudok krajského súdu bol 28. decembra 2016 doručený okresnému súdu. Po doručení účastníkom konania rozsudok okresného súdu č. k. 16 C 33/2004-366 z 8. decembra 2015 v spojení s rozsudkom krajského súdu č. k. 16 Co 26/2016-402 z 28. novembra 2016 nadobudol právoplatnosť 11. januára 2017.

Vychádzajúc z uvedených skutočností, ústavný súd konštatuje, že okresný súd rozhodnutím v namietanej veci ešte pred doručením sťažnosti sťažovateľa ústavnému súdu, t. j. pred 8. marcom 2017, vykonal všetky zákonom predpokladané a dovolené úkony na odstránenie stavu právnej neistoty sťažovateľa, a preto okresný súd už nemohol žiadnym ústavne relevantným spôsobom ovplyvniť priebeh konania, prípadne prieskumy v ňom, a teda nemohol už ani porušovať práva označené sťažovateľom.

Keďže sťažovateľ namietal porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v napadnutom konaní sp. zn. 16 C 33/2004 sťažnosťou, ktorá bola ústavnému súdu doručená 8. marca 2017, t. j. v čase, keď okresný súd už vo veci nekonal, resp. keď rozsudok okresného súdu č. k. 16 C 33/2004-366 z 8. decembra 2015 v spojení s rozsudkom krajského súdu č. k. 16 Co 26/2016-402 z 28. novembra 2016 už nadobudol právoplatnosť (11. januára 2017), k porušovaniu jeho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 dohovoru už nemohlo dochádzať.

Ústavný súd preto podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde po predbežnom prerokovaní sťažnosť odmietol ako zjavne neopodstatnenú.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 4. apríla 2017